

அம்பையின் சிறுகதைகளில் சமூகச் சிந்தனைகள்

ஞா. சுஜாதா ^அ, வே. கீதா ^{அ, *}^அ தமிழ்த்துறை, த.கி.மு. மகளிர் கல்லூரி, சாயிநாதபுரம், வேலூர்-632001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Social Thoughts in Ambai's Short Stories

G. Sujatha ^அ, V. Geetha ^{அ, *}^அ Department of Tamil, D.K.M. College for Women, Sainathapuram, Vellore-632001, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

geetha10482@gmail.com

Received: 30-04-2021

Revised: 02-05-2022

Accepted: 09-05-2022

Published: 15-07-2022

ABSTRACT

Ambai a Tamil Nadu woman writer who has highlighted the feminist voice for the emancipation of women in society and their strong personality development through her writings on the history of modern Tamil literature, has created in her short stories an understanding of the existence, challenges and place of women in society and her place in the social platform with a keen interest in her life. She has written about the problem of dowry in the social sphere, unrestrained male-female friendships, and women's sexual problems. Predictions about women-dependent fathers, husbands, brothers, companionship are also present in the short stories of the various instances of human relationship persistence. He is also a prolific writer of feminist issues. Who was supportive of the female class. The narrative that emerges in his stories has shaped each narrative to suit each period. Depicts the problems faced by women in the positions of mother, daughter, wife etc. where the woman is placed second. There have also been reports of sexual violence against women and young girls. The purpose of this review article is to express social thought through her works on the notion that women suffer in society because of their 'virginity' and the idea that women should be left out of traditional thinking and build a new world for themselves.

Keywords: Ambai, Short Stories, Feminist Issues, Social Changes

முன்னுரை

மானிட வரலாற்றில் பெண்கள் படிப்படியாகத் தம் தனி அடையாளத்தினை இழந்து, பொருண்மையற்ற நிலையினை அடைந்துள்ளனர். புறக்கண்ணுக்குப் புலப்படாத பல்வேறு தளைகள் அவர்களை இறுக்கியுள்ளன. எனவே பெண்களின் இன்றைய நிலையினைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு தேவைப்படும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வழிகோலும் வகையில் பெண்ணிய எழுத்தாளராக இனங்காணப்பட்டுள்ள அம்பை அவர்கள், சமூக நலனில் அக்கறை கொண்டவர். கற்பனை கதை படைக்கும் சிறுகதை ஆசிரியர்களின் மத்தியில் தனிச்சிறப்புடன் திகழ்பவர், தான் கண்ட, கேட்ட, துய்த்த நிகழ்ச்சிகளும் காட்சிகளும் இவருடைய கதைகளில் இடம்பெறுகின்றன. சமூகத்தின் ஓர் உறுப்பினரான மனிதனின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றங்களைத் தன்னகத்தே பதித்துக்காட்டும் ஆவணமாக விளங்கும் சிறுகதையின்வழி, இன்றைய சமூகம் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய சமூகச் சிக்கல்களையும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

சமூகம்

மனிதனால் தனித்து வாழமுடியாது. கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கும் இன்ப துன்பங்களைப் பங்கிடுவதற்கும் மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் சார்ந்தே வாழ்கின்றனர். இதைப் பற்றி,

“ஒருவருடன் கலந்து இணைந்து எல்லோருக்கும் பொதுவான சில நோக்கங்களை அடைவதற்காகக் கூடி செயல்படும் பல மனிதர்களைக் கொண்ட தொகுப்பு சமுதாயம்” என்று அவர்கள் விளக்கம் தருகிறார் (Santhanam, 1992). தனி நபர்களின் கூட்டமைப்பினால் உருவெடுக்கும் சமூகக்குழுவினைப் பற்றி, “சமூகம் என்பது ஒரு குறியீட்டு அமைப்பால் கட்டப்பட்டுள்ள அல்லது பொதுவான பொருள் கொள்ளும் முறையினைக் கொண்ட மக்கள் கூட்டத்தினைக் குறிக்கும்” என்று விளக்கம் தந்துள்ளார் (Jamalan, 2003). அத்தகைய சமூகத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் அவற்றிற்கான தீர்வுகளும் பற்றி சிறுகதைவழி காண்போம்.

வளர்ப்பில் ஆண்/பெண் வேறுபாடு காட்டுதல்

ஆண்கள் பெண்களை ஆளப்பிறந்தவர்கள். பெண்கள் ஆணிற்கு அடங்கிப் போகக்கூடியவர்கள் என்ற கருத்து குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்து பெண்களுக்கு ஊட்டப்படுகின்றது. குடும்பத்தில் வளரும் ஆண், பெண் குழந்தைகளை வேறுபடுத்தியே வளர்ப்பதைக் காணமுடிகிறது.

‘புனர்’ என்ற கதையில் சபரி பெண் என்பதால் சிறுவயதில் இருந்து ஒடுக்கப்படுகிறாள். அவளுடைய தம்பி தவறு செய்யும்போது அவனைத் திருத்தாமல் ஊக்கப்படுத்துகின்றனர். சபரி பெண் குழந்தை என்பதால் பெரியவளான பிறகு, விளையாட சென்றால் ஆண்பிள்ளைகளோடு என்ன விளையாட்டு என்று வீட்டிற்கு அழைக்கின்றனர். விளம்பரங்களில் காட்டப்படும் பெண்கள் குடும்பத்தில் வேறுபடுத்தி வளர்க்கும் முறையில் சபரியை ஒரு கட்டத்தில் தவறிழைக்கத் தூண்டுவதாக புனர் கதை அமைகின்றது. இதனை,

“நீ சம்பாதிபவன்

நீ வேலைக்கு செல்பவள்

நீ உரிமைகளை உடையவன்

நீ ஒட்டு போடுபவன்

நீ தீர்மானங்கள் செய்பவன்

நீ உலகை மாற்றுபவன்

நீ ஆண்”

எனும் உரையாடல்கள் மூலம் அறியலாம் (Ambai, 2007).

வரதட்சணையும் வறுமையும்

பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளைப் பெண்ணியத்திற்கான தடைகளாகக் கருதலாம். வறுமையின் காரணமாகவும் வரதட்சணை கொடுக்க இயலாமலும், பெண்களுடைய வாழ்க்கை சீரழிவதைப் பார்க்கமுடிகின்றது. வரதட்சணைப் பற்றி கபஞ்சாங்கம் அவர்கள், “இந்திய சமூகத்தில் பெண் குழந்தை வரபோகிற ஒரு கணவனுக்காக வாழபோகிற ஓர் அடிமை, அதற்காகத்தான் நாம் தயாரிக்கப்படுகிறோம் என்ற மனோபாவத்தை அப்பெண் சிறுமியாக இருக்கும்போதே அடையும்படியாக குடும்பத்தின் நிர்வாக அமைப்புகள் அமைந்துள்ளன. எனவே ஓர் இந்தியப் பெண் முன்பின் பழக்கமில்லா ஏதோ ஒரு ஆடவனுடன் திருமணத்தன்றே மனைவியாக அடிமை வேலை செய்ய தயாராகி விடுகிறாள். இந்த அடிமை பதைவியும் அவளுக்கு சாதாரணமாக்க கிடைத்து விடுவதில்லை. ‘வரதட்சணை’ என்ற கொடுமை கடந்துவர வேண்டியுள்ளது” (Panchangam, 1999).

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆண்களுக்கு வரதட்சணைத் தர இயலாத பெற்றோர்கள் குறைபாடு உள்ள ஆண்களுக்குப் பெண்களைத் திருமணம் செய்திருக்கின்ற நிலை காணப்படுகின்றது. இதனை அம்பையின் 'அறைக்குள்ளிருந்தவன்' என்ற கதை சித்தரிப்பதைக் காணலாம்.

“மூன்று பிள்ளைகள் அந்த வீட்டில். மூத்தவனை பார்த்ததே கிடையாது. அவன் கத்தலை மட்டும் கேட்டதுண்டு. நடுங்கும் குரல் எந்த பிள்ளையை சொல்றே என்றாள் அம்மா. மூத்தவனைத்தான், அவனைக் கவனிச்சுக்கவும் ஒரு ஆள் வேணுமோ இல்லையோ? என் மனசு என்னிக்குமே என்கிய மனசு, உன் நிலைமை எனக்குத் தெரியும். உன் பெண்ணுக்கும் என்னாலே விடிவு வரட்டுமே? வேற பொண்ணு கிடைக்காதா என்ன? கிடைக்கும். ஒரு ஏழைப் பொண்ணு நம்மாலே நல்லபடியா வாழட்டுமென்னு தான் சொல்றேன். என்ன சொல்றே?” (Ambai, 2007).

மேற்கண்ட உரையாடல் ஏழைத்தாய் பணக்காரத்தாய் இருவருடையது. இக்கதையில் வறுமையின் காரணமாக வரதட்சணை கொடுக்க இயலாமலும் நிற்கின்ற ஏழைத்தாய் தனது மகளை மனநிலை சரியில்லாதவனுக்குத் திருமணம் செய்துதரும் சமூக அவலநிலையை அம்பை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

பெண் - சமூக வன்முறைக்கு ஆளாதல்

பெண்கள் மீதான ஆண்களின் வன்முறைகளில் ஒன்றுதான் உடன்கட்டை ஏறுதல் ஆகும். கணவன் இறந்தவுடன் மனைவி உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கம் பழங்காலத்தில் இருந்த ஒரு கொடிய பழக்கம் ஆகும். இப்பழக்கம் எவ்வாறு பெண்களைப் பாதிக்கிறது என்பதை அம்பையின் 'வாமனன்' என்ற சிறுகதை விளக்குகிறது.

ஒரு அம்மா தன் குழந்தைக்கு உடன்கட்டை ஏறுதல் என்றால் என்ன என்பதையும், இளம்பெண் மூன்றுமாத குழந்தையுடன் உடன்கட்டை ஏறியதையும் பற்றி தன் குழந்தைகளுக்கு கூறுகிறாள்.

“பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இளம்பெண் மூன்று மாதக் குழந்தையுடன் உடன்கட்டை ஏற ஏற்பாடு செய்தும் தயங்குகிறாள். குழந்தையைப் பார்த்து அழுகிறாள். அவள் சகோதரன் தடுக்கிறான். இந்த சாவு யாருக்கு வரும்? தெய்வமாகும் சாவு என்று உபதேசிக்கிறார்கள். மீண்டும் மீண்டும் மற்ற உறவினர் உடன்கட்டைத் தடுப்புச்சட்டம் வந்தாயிற்று, அரசாங்கப் பிரதிநிதியிடமிருந்து அனுமதி வரட்டும் என்றார்கள். வந்துவிடுகிறது மஞ்சலில் தோய்த்த சேலையை உடுத்தி விடுகிறார்கள். வெற்றிலையில் அபினி வைத்து தருகிறார்கள். நெற்றி எல்லாம் குங்குமம், தேங்காய், கற்பூரம், அரையணா தந்தும் புரொகிதர் வருகிறார். சிதையை ஒட்டியதும் கால்கள் பின்னிக்கொள்கின்றன. குளரி குளரி பேசுகின்றாள். பிடித்து சிதையில் அமர்த்துகின்றனர்” (Ambai, 2007).

மேற்கூறிய உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கம் இரண்டு காரணத்தால் நிகழ்கிறது. கணவன் இறந்த பிறகு மனைவி இரண்டாவது திருமணம் செய்துகொள்வாள் என்ற எண்ணத்தோடு செய்திருக்கலாம். கணவனுடன் மனைவி உடன்கட்டை ஏறினால் இருவரும் மறுபிறப்பில் ஒன்று சேருவார்கள் என்ற எண்ணத்தோடும் இக்கொடிய மூடப்பழக்கம் இருந்திருக்கலாம். இதன்மூலம் இச்சமூகம் பெண்ணை இழிவாகவும், பெண்ணின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்காமலும் நடத்தியதை அறியமுடிகிறது.

பெண் சிசுக்களை அழித்தல்

ஒரு பெண் திருமணம் ஆகும் வரை தந்தையைச் சார்ந்தும், பின் கணவனைச் சார்ந்தும், அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தும், முதுமையில் மகளைச் சார்ந்தும் வாழவேண்டியவள் என்ற கருத்து ஆழமாக வேரூன்றிய காரணத்தால் பெண் பிறவி தாழ்ந்தது என்ற எண்ணம் நிலவுகிறது. இதனால் பெண் சிசுக்களை அழிக்கும் நிலையைக் காணமுடிகிறது.

‘ஆயிரம் சொற்களும் ஒரு வாழ்க்கையும்’ என்னும் சிறுகதையில் ஒரு பெண் தன் மூன்றாவது குழந்தையை வயிற்றில் சுமக்கின்றாள். அந்த குழந்தை பெண்ணாக இருக்கும் என்று நினைத்து அந்த கருவைக் கலைக்க பல முயற்சிகள் செய்கிறாள். இதனை,

“அடுத்த இரு மாதங்கள் பப்பாளிக்காய், எள்ளுப்பொடி, மருதாணி கரைத்த நீர் என்ற சில முயற்சிகள் செய்தாள். கல்போல் எதற்கும் அசையாமல் கிடந்தது கரு. பிறகு முயற்சிகளைக் கைவிட்டாள். சிதைக்கும் முயற்சிகளை முறித்த இந்தக் கரு எந்த ரூபத்தில் வெளிவரப் போகிறதோ என்று சற்று பயம் மன மூலையில்” (Ambai, 2007).

இக்கதையில் வறுமையாள் வாழும் ஒரு பெண்ணுக்கு இரண்டு பெண் குழந்தை. மீண்டும் ஒரு பெண் குழந்தைப் பிறந்தால் அவர்களுடைய திருமணம் போன்ற சடங்குகள் செய்வது கடினமாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து கருவைக் கலைக்க முயற்சிக்கிறாள். ஒரு பெண்ணே, பெண்ணை அழிக்கும் அளவிற்கு இச்சமூகக் கட்டமைப்பு ஆணைச் சார்ந்ததாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

எனவே ஒரு பெண் குழந்தைப் பிறப்பிலிருந்து இறக்கும் வரை பல சிக்கல்களைத் தாண்டியே வரவேண்டியுள்ளது. இவற்றை அம்பை தன்னுடைய படைப்புகளின் மூலம் எடுத்துரைத்துள்ளது புலனாகிறது.

முடிவுரை

அம்பை தன்னுடைய சிறுகதைகளில் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களை ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களின் உரிமைக்குரலாக இலக்கியம் ஒலிக்கவேண்டும், மாதர் தம்மை இழிபடுத்தும் மடமைகள் நீங்கி ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக இந்த மண்ணில் இன்பமுற வாழ்வாங்கு வாழவேண்டும் என்பதே என் ஆசை. அதுவே என் எழுத்துக்களின் சாரம் என்கிறார்.

References

- Ambai, (2007) Ambai Sirukadhaikal, Kalachuvadu Pathippagam, Chennai, India.
Jamalan, (2003) Mozhiyum Nilamum, Manivasakar Pathippagam, Chennai, India.
Panchangam, K., (1999) Penmozhi Punaivu, Kavya Pathippagam, Chennai, India.
Santhanam, S., (1992) Kalvium Samugamum, Manivasakar Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License